

Kajke te su, to dženſa wot njeho nawučimy. Duž wobhladaimy

wotpohladanja Božej lubošće w čerſjenjach wěrjaznych kšehesczijanow.

My budžemy widzić, kak čerſjenja wěrjaznych kšehesczijanow

1. njedyrbja jich duchomnemu žiwjenju žanu škodu, ale wužitk pšchinješć, kak
2. dyrbja druhim kšehesczijanam k natwarjenju a k poſylnjenju ſłužicź, kak
3. dyrbja być jim ſamym pucź k wěcźnej kraſnoſći.

I.

Čerſjenja wěrjaznych kšehesczijanow njedyrbja po Božim lubošnym wotpohladanju jich duchomnemu žiwjenju žanu škodu, ale wužitk pšchinješć. My dženſa rycimy wot čerſjenjow wěrjaznych kšehesczijanow. Sswj. Pawoł běſche tajki wěrjazny kšehesczijan, haj, jeho žyłe žiwjenje bě wonowjene, woſwjećene, pšhekraſnjene pšhes wěru do teho Knjesa Jeſom Khrysta; wón je ſam prajił wot ſwojeho ſnutſkomneho žiwjenja: „Sčtož nětk žiwj bym w čěle, to bym žiwj we wěrje do teho Ssyna Božeho, kiž mje je lubował a ſo ſam ſa mnje dał“ (Gal. 2, 20). Wón tež Korinthiſkich kšehesczijanow w tutym ſamſnym liſće praſcha: „Spytajće ſo ſami, hač ſće we wěrje, wobhońće ſo ſami“ (2. Kor. 13, 5). A tuto praſchenje, moji lubowani, je tež na naſ ſložene kóždy čas a woſebje dženſa, hdyž wot čerſjenjow kšehesczijanow ſlyſchimy. Wſchitkón tón troſcht w čerſjenju, kiž ſo w naſchej epiſtoli namała, je jenož wěrjaznym daty. Niž jako by Bóh tón Knjes pšhi čerſjenjach tych, kotſiž we wěrje njeſteja, žane myſle lubošće njeměł, ale jeho najwjetſcha lubošć tola we tym wobſteji, ſo chze jich pšhes čerſjenja k wěrje dowješć.

Sčtó pał, moji lubowani, chznł ſo ſylneje wěry khwalicź pšhed tym Knjesom, abo sčtó chznł wjele rycjeć wot ſwojeje wěry pšhi wobhladanju Pawołoweje wěry,